

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

גה א מ"י פ"ד מהל' יבום הלכה ק"ז סמך ע"ן נכ עו"ש ח"ע מ"י קט"ז סוף ד וסדר חליצה סוף ד ונפיקו כור חליצה סוף ד : ג ב מ"י ס"ה הלכה י"ג עו"ש ס"ה כהנא חליצה סוף ד :

לקמן ק"י.

ג ב מ"י פ"י מהלכות ע"ש סוף ד סקנות הלכה י :

ג ב ד מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה י"ד סמך ע"ש נכ עו"ש ס"ה סוף ד :

ג ב ד מ"י פ"ט מהל' ע"ש סוף ד סקנות הלכה י :

ס : מ"י פ"י מהלכות ע"ש סוף ד סקנות הלכה י :

ס ח מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה י"ד סמך ע"ש נכ עו"ש ס"ה סוף ד :

הגהות הב"ח (ה) ג"פ ויזק דמן לשמן (ו) וז"ל אחר רבי סקנות הא"מ . וי"ב פ"ה ולרבי עקיבא :

והא אמרי דבי רבי ינאי לפי שאינו באמר ואמרה . וא"ת מנא ליה לרבי ינאי הא טעמא דלמא משום דלאו בני דעה נינהו (לקמן דף קי.) דבעינן שיחבטו שניהם ואמאי נמי אמרינן לקמן (דף קה:) דקטנה חוללת בפעוטה וקטן נמי הוא חליץ אי לאו דא"ש כתיב בפרשה כיון דלאו בני דעה נינהו וי"ל שצ"ד עומדים על גבם ועומרים להם לעשות חליצה כדמייקנה דהכי נמי אמרינן בפרק ב' גיטין (דף קכ וס) דחש"י שכתבו גט וגדול עומד על גבם דכשר ומיהו לענין חליצה שוטה לא חליץ אע"ג דצ"ד עומדים ע"ג כדאמר בתוספתא לפי שיש בחליצה רבוי דברים ואין זו דעת כלל לעשות לדעת צ"ד אבל גבי גט שוטה לעשות כי גדול עומד ע"ג כשר ומחשבתו ניכרת מתוך מעשיו שכותב הגט לשמה שכותב שם האיש והאשה והזמן ושם עירו ושם עירה והא דאמר בפ"ק דחולין (דף י"ב וס) גבי וכולן ששחטו ואחרים רואין אונן שחטתן כשירה ומוקי לה כר' נתן דלא בעי כוונה לשחיטה משמע דלרבנן דבעו כוונה לשחיטה לא מהני מלמדים אורו אך שראוהו שלא קלקל וגם אם מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו כמו חליצה רואין מחטין אלא לחיטוך בשר בעלמא כדאמר בפ"ק דחולין (דף י"ג.) דבעינן מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו : **דאמר** רבי ירמיה כל הראוי לבילה כו' . מילתיה דר' ירמיה בפ' המנחות והנסכים (מנחות ק"ג וס) גבי ששים ואחד אין נבללים ופריך וכו' לא כלל מאי הוי והתנן (ס"ד דף י"ח.) א"ש לא כלל כשר וא"ת מאי קשה והא לכתחלה בעינן בילה ואומר ר"י דשמי החס כיון דאמר הרי עלי מנחה ס"א עשרון לקרבן גדול קמטין ולכך היה לו לעשות הכל בכלי אחד א"ש בדיעבד כשר בלא בילה ודוקא כי אמר הרי עלי מנחה אמרינן דלקרבן גדול קמטין אבל סחם בלא מנחה לא משמע קביעות בחד מנא דתתן הסם (ק"ב) הרי עלי שני עשרונים לבדאי בכלי אחד והביא בשני כלים פסול משמע דא"ש אמר סחם ולא אמר בכלי אחד יכול להביא בשני כלים וא"ת מנא ליה דא"ש לא כלל דכשר אימא לא כלל סחם אלא זר אבל לא כלל כלל פסולה דהכי נמי אמרינן בהקמץ רבה (מנחות דף י"ח וס) לא יקב כשר ומפרש דהיינו לא יקב כהן אלא זר וי"ל דקבלה היה לו דאשילו לא כלל כלל דליכא עיובא וא"ת ואמאי לא מעכבת והלא בכמה מקומות כתיב

(ויקרא ג) בלולה במנחת מאפה חנוך ושל מחבת ובמנחת נסכים (במדבר טו) כתיב טובא בלולה וכן בקרבן נשיאים תריסר זמני וי"ל דלא משמע ליה עיובא כיון דלא כתיב "ויבול לשון לוי"ע

א"ש יש עיובא בעלמא כה"ג א"ל כולו לרביי לטוס דרשה וא"ת בלולה ואמר רחמנא דלא מעכבא מסתמא להכי אהני הא דכתביה דבעינן ראו לביה והא דמפיקא בפ' גערה בנדרים (דף ע.) אי תרס מיפר אי לא מיפר משום דלאו בר שמייה הוא וכדריב ירמיה הייט משום דשמו לא כתיב קרא ושמו אלא אורחא דמילתא דהכי הוי דכי שמת מיפר וקשה לר"י ע"ל ועמא אמאי משלחין קרבנותיה נהי דמסיכה לא מעכבא נימא כל שאין ראו לביה בילה מעכבת ט עמא מוכבא שמה והבאתם שמה כל שיטו בביאה ש"מ דשאר קרבנות משלחין ולא חיישינן שיהא ראו לביה וא"ל שמשון הקטן מדאמר בפ' גמרא הדין (סנהדרין דף מה) דליכא מ"ד נקטעה יד העדים חייב דלא בעי קרא כדכתיב ואמאי לא אמרי' כיון דכתיב יד העדים דבעינן ראו ליד העדים ושמו יש שום ייתור דמחייב אע"פ שנקטעה יד אי נמי אין סברא לומר שיפטר משום שאין לעדים יד :

[וירא במנחת מגילה ח. וע"ש בפרש"י היטב ומזהו לישן וטוין כחשונת וזכרון יוסף דף ע"ה עמוד ד מה שכתב י"י על שמי קוסית שאלתי בפנין דכחא וזכרתי נקט על דבר רחוקה וס"ל היטב

כל דבר שהוא מעשה מעכב דכי כתיב ככה דמשמע עיובא למעשה כתיב וקרייה דבורא בעלמא הוא : כל דבר שמעשה וריקיה מעשה היא : **מעשה בלוי** . חליצה שהאשה עושה מעשה בגופו של איש לאשקו ריקיה דלאו מעשה בלוי הוא : **התרש שחלץ חליצתו** . תורה אור פסול . לפוטרה במקום אחר כשר :

אמר ליה רבי אלעזר כ"כה יעשה *כל דבר שהוא מעשה מעכב א"ל רבי עקיבא *משם רביה ככה יעשה לאיש כל דבר שהוא מעשה באיש *הדרש *שנחליץ והחרשת שחליצה וחליצת לקמן חליצתה פסולה *קמנה שחליצה תחליץ משתגדיל ואם לא חליצה חליצתה פסולה *חליצה בשנים או בשלושה ונמצא אחד מהן קרוב או פסול חליצתה פסולה רבי שמעון ורבי יוחנן הסנדלר מבשרין ומעשה באחד שחליץ בינו לבינה בבית האסורים ובא מעשה לפני רבי עקיבא והכשר : **ג** *אמר רבא השתא דאמרת קריאה לא מעכבא לפיכך אלם ואלמת שחליצו חליצתן כשירה תנן דרש שנחליץ והחרשת שחליצה והחולצת מן הקמן חליצתה פסולה מ"מ לאו משום דלא בני קרייה נינהו לא משום דלאו בני דעה נינהו אי הכי אלם ואלמת נמי אמר רבא אלם ואלמת בני דעה נינהו ופומייהו הוא דכאיב להו והא אמרי דבי רבי ינאי לפי *שאניו באמר ואמרה אלא כי אחרת דרבא אסיפא אחרת דרש שנחליץ והחרשת שחליצה והחולצת מן הקמן חליצתה פסולה אמר רבא השתא דאמרת קרייה מעכבא לפיכך אלם ואלמת שחליצו חליצתן פסולה ומתניתין כר' ירמיה דאמר ר' ירמיה *כל הראוי לבילה *אין בילה מעכבת בו וכל שאין ראוי לבילה בילה מעכבת שאלו ליה לאבוה דשמואל *יבמה שרקקה תחליץ המכלל דאיפסלא לה מאחין מני אילימא ר' עקיבא השתא ומה במקום מצוה דאיכא למימר מדי דהוה איימורים דכי ליתנהו לא מעכבי וכו' איחנהו מעכבי אמר ר"ע לא מעכבא מאחין איפסלא ואלא לר' אלעזר והא שני דברים המתירין נינהו *ישני דברים המתירין אין מעלין זה בלא זה אלא כרבי דתנא *כבשי עצרת אין מקדישין הלחם אלא בשחיטה כיצד שחטן לשמן וזרק דמן לשמן קדש הלחם שחטן שלא לשמן וזרק לשמן לא קדש הלחם שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן קדוש ואינו קדוש דברי רבי ר' אלעזר בר"ש אומר לעולם אינו קדוש עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן (ה) ומי אמר ר' עקיבא ריקיה לא פסלה והתניא חליצה ולא

רקקה המלות חלה הכתוב עשיות כל המלות בזבחת האלו בפ' ההכלת : כילד י"ג : **לפס קדוש** . לפסל ביואל ואין קדוש להיות יתיר באכילה :

רקקה מנא ליה דמעכבא בשאין ראו לביה וי"ל דסברא הוא דכתיב (דף ע.) והא דמפיקא בפ' גערה בנדרים (דף ע.) אי תרס מיפר אי לא מיפר משום דלאו בר שמייה הוא וכדריב ירמיה הייט משום דשמו לא כתיב קרא ושמו אלא אורחא דמילתא דהכי הוי דכי שמת מיפר וקשה לר"י ע"ל ועמא אמאי משלחין קרבנותיה נהי דמסיכה לא מעכבא נימא כל שאין ראו לביה בילה מעכבת ט עמא מוכבא שמה והבאתם שמה כל שיטו בביאה ש"מ דשאר קרבנות משלחין ולא חיישינן שיהא ראו לביה וא"ל שמשון הקטן מדאמר בפ' גמרא הדין (סנהדרין דף מה) דליכא מ"ד נקטעה יד העדים חייב דלא בעי קרא כדכתיב ואמאי לא אמרי' כיון דכתיב יד העדים דבעינן ראו ליד העדים ושמו יש שום ייתור דמחייב אע"פ שנקטעה יד אי נמי אין סברא לומר שיפטר משום שאין לעדים יד :

ככה

[סוטה לו. וע"י חוס']

[לקמן ק"י. ד"ה ככה]

[יעשה]

[שבת כ"ג. וע"י]

[ע"י פו"ט. כ"ה. כ"י]

[דכיון אימא שחליץ]

[ע"י חוס' לקמן ק"ה]

[ד"ה קטנה]

[ע"י חוס' גיטין ע"ה]

[ד"ה וכו' יבול]

[קדושין כ"ה. נדרים ע"ה]

[כ"ב פ"ה. מכות י"ח. חולין פ"ג. מנחות י"ג. ק"ה. נדה ס"ה]

[מנחות ס"ה]

[פסחים י"ג. מנחות מ"ה. ע"ה]

